

Den 3. maj 2012
D.nr. 972-007
Sagsbeh. Dan R Schimmell

Landsforeningen LEV
Kløverprisvej 10B
DK-2650 Hvidovre
Tlf. 3635 9696
Fax 3635 9697
lev@lev.dk
www.lev.dk
Giro 549 0006

Vedr.: Foretræde for Folketingets Børne og Uddannelsesudvalg

Landsforeningen LEV ønsker med sit foretræde for Børne og Undervisningsudvalget at udvalgets medlemmer opmærksomme på den række af stærkt uheldige konsekvenser, som en vedtagelse af lovforslag L127 vil medføre for unge med udviklingshæmning, der benytter lov om ungdomsuddannelse for unge udviklingshæmmede og andre unge med særlige behov.

Landsforeningen LEV mener, at en udskydelse af en revision af STU lovgivningen er meget uheldig. Skiftende undervisningsministre har årligt siden 2007 fremsendt redegørelser til Folketinget om implementeringen af lovgivningen samt de konstaterede vanskeligheder og udfordringer. De nedenfor oplyste problemer har alle været omtalt i de årlige afrapporteringer til Folketinget og forklarer, hvorfor Landsforeningen LEV mener, at det er fatalt at vedtage L127 og dermed udskyde den påkrævede lovrevision.

1. Et praksisskred. I forbindelse med lovvedtagelsen i juni 2007 var Folketinget enige om, at vigtigheden af denne uddannelse til unge udviklingshæmmede i særlig grad handlede om at sikre en kvalificeret og udviklende undervisning hvor den enkelte elevs særlige forudsætninger og potentialer blev udviklet. Fra Folketingets talerstol blev det flere gange nævnt, at det er vigtigt, at STU'en ikke blot skulle "blive gammel vin på nye flasker", men et nyt uddannelses tilbud for en gruppe unge, der ikke ville kunne tage en anden ungdomsuddannelse. Undervisningsministeriet afsatte af egne og af satspulje midler en del ressourcer for at forfølge at målsætningen også blev praksis. Nu godt 5 år efter lovens vedtagelse, må Landsforeningen LEV desværre konstatere, at praksis ikke er i overensstemmelse med intentionerne. Alt for ofte bliver unge udviklingshæmmede mødt af "stangvareundervisning" uden hensyntagen til deres individuelle behov. Når vi har påpeget dette overfor en kommune, svarer de typisk, at man under STU'en har oprettet et fåtal linjer, og det så blot er ærgerligt, hvis du har andre ønsker eller andre behov. Konsekvensen er, at alene de udviklingshæmmede med meget ressourcestærke forældre, som har sat sig ind i lovgivningen og dennes mu-

ligheder, er i stand til at få drejet uddannelsesforløbet i en mere rimelig retning.

2. Kvaliteten i de individuelle uddannelsesplaner. I Undervisningsministerens redegørelse til Folketingen i 2008 blev det konstateret, at kvaliteten i de individuelle uddannelsesplaner var/er for dårlige, for varierende, og for upræcise, specielt i forhold til gruppen af elever med væsentlige og omfattende funktionsnedsættelser. På baggrund af redegørelsen til Folketinget besluttede Undervisningsministeriet at indhente et repræsentativt udsnit af uddannelsesplaner. Der blev indhentet 25 uddannelsesplaner, hvoraf de 23 handlede om andre unge end udviklingshæmmede, hvilket overrasker, da det ved lovens vedtagelse var forventningen, at unge med udviklingshæmning ville udgøre den væsentligste del af elevoptager. Landsforeningen LEV rettede dengang henvendelse til Undervisningsministeriet og påpegede det meget uheldige i dette. Svaret var dengang, at det ikke var muligt at finde og fremvise gode undervisningsplaner for unge med udviklingshæmning. Konsekvensen er igen, at gruppen af elever med færrest ressourcer og evner til selv at formulere sig bliver efterladt med uddannelsesplaner, der i kvalitet og omfang til tider kan stå på bagsiden af et postkort. Det kan vi ganske simpelt ikke være bekendt.

3. Manglende styring / koordination. Lovgrundlaget for STU undervisningen udtrykker visioner og holdning om, at ethvert ungt menneske har ressourcer og et udviklingspotentiale. Lovgivningen har nok været det største løft i retning af normalisering siden pensionsreformen og lov om socialservice. I forbindelse med vedtagelsen af STU lovgivningen var partierne i Folketinget ligeledes enige om, at loven er en rammelov, og at det er nødvendigt med en god vejledning. Desværre har fraværet af en brugbar vejledning fra Undervisningsministeriet de første år været fatal. Som konsekvens heraf følte Kommunerne Landsforeningen, at de selv måtte udsende en vejledning – en vejledning med mange gode kvaliteter. Men fraværet af styrende vejledning har betydet, at STU lovgivningen er blevet til "cowboy land", hvor mange udbydere kan komme af sted med uhørt høje priser på uddannelsen, og kommunerne kan intet stille op. For nogle elever er en uddannelse på STU'en dyrere end et tilbud på eksempelvis et gymnasium, men for disse elever kan det individuelle uddannelsesforløb give nye kompetencer og større grad af selvhjulpethed, hvilket igen vil mindske behovet for offentligt betalt støtte, men den manglende kontrol med prisstrukturen giver unødvendige omkostninger, og dette kan have medvirket til det urimeligt negative fokus på uddannelsen og retorikken om "gøgeunger".

4. Et eksponentielt voksende elevgrundlag. Ved STU lovens vedtagelse var der en voldsom dialog om målgruppens størrelse. Landsforeningen LEV fortolkede lovteksten meget bogstaveligt, nemlig at elevoptaget omhandlede de unge, der ikke har andre muligheder, mens Kommunernes Landsforeningen hævdede, at teksten var så upræcis, at det ville betyde et ukontrollerbart optag. Desværre har Kommunernes Landsforeningen fået ret. Denne problemstilling blev beskrevet

vet Undervisningsministerens redegørelse til Folketinget i 2009 og 2010. Et voksende optag er ikke at sammenligne med en voksende succes, da et voksende optag betyder at flere og flere elever i praksis bliver ekskluderet for de ordinære ungdomsuddannelses tilbud. Landsforeningen LEV har talt med mange UU vejledere landet over, og de bekræfter, at det er langt lettere at sende en "vanskelig" elev på STU end at søge om den nødvendige bistand, der ellers ville gøre, at eleven ville kunne passe ind på de ordinære ungdomsuddannelser. Denne praksis er dyr og ekskluderer denne gruppe unge fra de ordinære ungdomsuddannelser, og har ydermere den konsekvens, at de unge med udviklingshæmning bliver ekskluderet fra STU'en, hvor ressourcerne så bruges på de unge, der burde have gennemført et ordinært uddannelsesforløb med støtte.

Landsforeningen LEV mener således, at der er rigtigt mange gode argumenter for at igangsætte en lovrevision nu, sådan at vi kan få rettet op på de "børnesygdomme", der er i STU lovgivningen. Vi ser frem til på foretrædet at kunne uddybe de her fremførte væsentlige problemstillinger

Med venlig hilsen

Landsforeningen LEV

Sytter Kristensen
Landsformand